

JAUNS SĀKUMS

Dažreiz mēs sakām “Ja vien es varētu visu sākt no jauna!” Cik daudz vārdu mēs gribētu paņemt atpakaļ, cik daudz izdarītā mēs gribētu padarīt par neesošu? Lai nu kā – mūsu vārdi un darbi ir palikuši pagātnē, un nav iespējams mainīt pat tos, ko dziļi nožēlojam. Ko mēs būtu gatavi dot, lai samainītu savas tagadējās dzīves pret jaunu iespēju? Ja visu varētu sākt no jauna, mēs vairs nepieļautu kļūdas. Mēs vairs neatkārtotu kādreizējos melus, nebūtu tik mulķīgi stūrgalvīgi, savtīgi vai uzpūtīgi. Vai tiešām tas ir iespējams?

Bībelē atkal un atkal ir pacelts kāds jautājums. Kā grēcīgi cilvēki var stāvēt svētā Dieva priekšā? Bībele mums liek saprast, ka kardināli nemainot savas dzīves virzienu, šī satikšanās mums var būt nāvējoša. Vēl kāds jautājums: kas notiek, kad Dievs uz mums runā? Vai vispār kaut kas notiek? Vai varbūt, cilvēkam kļūstot par kristieti, labākajā gadījumā tās ir tikai kādas ārējas pārmaiņas, kurām nav nekāda sakara ar mūsu iekšējo būtību un turpmāko lēmumu pieņemšanu? Ja *jauns sākums* nenes līdzīgu būtiskas, eksistenciālas pārmaiņas, tad tā ir tikai tukša frāze, tukšs burbulis. Tad kā ir iespējams patiešām sākt no jauna?

KĀDS VĪRS TO IZMĒGINĀJA

Zakhajs (senākos latviešu Bībeles tulkojumos – Čaķejs) bija muitnieks – bagāts un neieredzēts. Bet todien viņš vairāk par visu gribēja redzēt šo Jēzu, kura dēļ Jērikā drūzmējās tāds ļaužu pūlis. Tā kā muitnieks bija ļoti maza auguma, viņš uzkāpa kokā, lai varētu redzēt Jēzu pāri pūļa galvām. Jēzus Zakhaju pamanīja un teica, ka viņš vēlas pie viņa viesoties tajā dienā. Cilvēki bija šausmās. Jēzus gribēja apciemot šo nicināto blēdi! (Izlasi Lūkas 19:1-10!)

Bībelē nav aprakstīts iemesls, kāpēc Zakhajs gribēja Jēzu redzēt vai satikt. Iespējams, viņš bija vienkārši ziņkārīgs. Svarīgākais ir tas, kā šī sastapšanās izvērsās tālāk. Jēzus sacīja: **“Man šodien jāpaliek tavā namā.”** Lūkas 19:5

Jēzus – un Zakhaja namā!!

Visi tie cilvēki, kuri bija mēģinājuši vienmēr būt *labi cilvēki*, noteikti jutās tā, it kā būtu saņēmuši plīķi sejā. Viņi bija vīlušies un dusmīgi. Tā ir saprotama reakcija. Lai gūtu jaunu dzīvi ar Jēzu (nevis to, ko cilvēki vienkārši dēvē par būšanu “labam cilvēkam”), vēlme pēc viņa tuvības ir izšķiroši svarīga. Jēzus sacīja: **“Jo es neesmu nācis aicināt taisnos, bet grēciniekus.”** Mateja 9:13

JAUNS SKATĪJUMS

Zakhaja gadījumā tikšanās ar Jēzu viņā izraisīja izmaiņas. Viņā notika tiešām būtiskas pārmaiņas. Viņš pats pēc sava lēmuma apsolīja:

“Redzi, Kungs, pusi no savas mantas esmu gatavs atdot nabagiem, un, ja esmu no kāda netaisnīgi kaut ko izspiedis, to atdošu četrkārtīgi.” Lūkas 19:8

Zakhajs pēkšņi bija spējīgs atteikties no savas naudas. Viņš bija sapratis, ko patiesībā nozīmē Jēzus. Zakhajam bija jauna dzīve. Jēzus sacīja:

“Šodien šim namam pestīšana ir notikusi, jo arī šis ir Ābrahāma dēls. Jo Cilvēka Dēls ir nācis, lai meklētu un glābtu pazudušo.” Lūkas 19:9,10

JAUNS DZĪVESVEIDS

Piemērā par Zakhaju redzam, kāda ir vārdu “atgriešanās no grēkiem” praktiskā nozīme. Viņa atgriešanās no grēkiem izpaudās tā, ka viņš atmaksāja naudu, ko bija netaisnīgi izspiedis no cilvēkiem, un atdeva daļu savas bagātības nabadzīgajiem. Viņš nebija spiests to darīt. Kaut kas ir noticis, tas ir skaidri redzams. Zakhaja sirds jeb iekšējā būtība ir mainījusies. Viņa attiecības ar apkārtējiem cilvēkiem ir mainījušās. Vecās vērtības tiek no jauna pārskatītas un pārvērtētas. Šis pārmaiņas top par ārēju izpausmi tam, ka cilvēks ir iekšēji *atgriezies no grēkiem*. Tā ir pieredze, kas mūs atbrīvo un nes prieku. Lai nu kā, šāds jauns sākums ir iespējams tikai ar Dievu. Tas ienāk cilvēka dzīvē un ļauj tam piedzīvot *piedzimšanu no jauna*. Pirmais nosacījums, lai to piedzīvotu, ir apziņa, ka šī atdzimšana ir nepieciešama. Ja cilvēks domā, ka ir perfekts, viņš/viņa diez vai aizdomāsies, ka viņam/viņai nepieciešama *atgriešanās*.

Aicināts atgriezties ir ikviens (Mateja 3:2,5-8; 4:17; Apustuļu darbi 2:37,38), bet katram pašam ir jāpieņem savs lēmums. *Atgriešanās* ir mūsu dzīves lielākā iespēja.

STAGNĀCIJAS VIETĀ IZAUGSME

Šis jaunais sākums, tas burtiski ir **tikai sākums**. Šeit nekas nebeidzas, bet tikai sākas. Tam nav nozīmes, ja tam neseكو pastāvīga izaugsme. Kristieši aug tāpat kā aug bērni. Apustulis Pāvils par to ir rakstījis:

“Apliecinādami patiesību mīlestībā, mēs pieaugsim Kristū, kas ir galva visam.”
Efeziešiem 4:15

Protams, šis salīdzinājums ir diezgan nepilnīgs, jo izaugsmi nevar pasūtīt, nedz arī kāds var *piespiest* sevi augt. Izaugsme vienkārši ir veselīga organisma dabisks stāvoklis. Ja tu audz, tātad tu esi dzīvs. Un dzīvības avots ir Dievs un tikai viņš. (Izlasi Jāņa 15:2-8!)

UZDEVUMS

Novērtē šos apgalvojumus, atzīmējot, vai tie ir patiesi vai nepatiesi.

JAUNS SĀKUMS MŪSU DZĪVĒ IR IESPĒJAMS VIENĪGI TAD, JA:

Mūsu gribasspēks ir pietiekams, lai kļūtu par labiem cilvēkiem _____

Mēs apzināmies savu vajadzību mainīties _____

Mēs atzīstam, ka izmainīt mūsu iekšējo būtību var tikai dievišķa iejaukšanās _____

Mēs visu turpmāko dzīvi pavadām šķirti no pasaules kārdinājumiem, piemēram, klosterī _

KRISTĪGAI IZAUGSMEI NEPIECIEŠAMA:

Pastāvīga saikne ar dzīvības avotu – Dievu _____

Noteiktu lūgšanu skaitīšana katros Baznīcas svētkos, it īpaši Vasarsvētkos _____

Dieva Svētā Gara darbība mūsu dzīvē _____

Mūsu gatavība atzīt savas kļūdas _____